



תת"ע 9680/02/16 - מדינת ישראל נגד משה סקפה

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 9680-02-16 מדינת ישראל נ' משה סקפה
בפני כבוד השופט דן סעדון

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

משה סקפה

הנאשמים

הכרעת דין

1. לנאשם נרשמה הודעת תשלום קנס ("ת/1") שעניינה נהיגת רכב על מדרכה שלא לשם כניסה או יציאה מחצרים, בניגוד לתקנה 38 (א) לת"ת. על פי האמור בת/1 נצפה הנאשם על ידי השוטרים אנדי קוץ' (להלן: "השוטר") כשהוא רוכב על מדרכה מרחק של כ-30 מ' בהגיעו מכיוון רחוב ז'בוטינסקי בר"ג לרחוב זיסמן בואכה רחוב שוהם. השוטר שנטען שהיה באכיפה סטטית ברחוב זיסמן 8 עצר את הנאשם ברחוב זיסמן 1. תגובת הנאשם לעבירה המיוחסת לו הייתה "אני ירדתי מהחנייה לרדת פה (מצביע על הירידה של הולכי רגל למעבר החצייה" - הערת השוטר בת/1-ד.ס.).

2. במסגרת פרשת התביעה העיד השוטר. השוטר לא זכר אם כשעצר את הנאשם היה בנסיעה. עם זאת, ובהסתמך על ת/1 טען כי היה סטטי ולא בנסיעה. כאשר הטיח בו הנאשם כי היה רכוב על אופנוע השיב השוטר כי "יכול להיות שהגעתי לנאשם באופנוע או ברגל" (ע' 2 ש' 22). השוטר הוסיף והסביר כי המינוח זיסמן פינת שוהם בו השתמש בת/1 נובע משילוט של הרשות המקומית. השוטר אישר כי עצר את הנאשם ברחוב זיסמן 1 בעת שהנאשם ביקש לרדת עם אופנועו לכיכר. הנאשם הציג לשוטר בחקירה נגדית תמונות סמוך למקום בו נעצר והשוטר אישר כי "יש מצבים כאלה" בהם המכוניות ברחוב חונות באופן כה צפוף עד כי לא ניתן לעבור ביניהן.

3. במסגרת פרשת ההגנה טען הנאשם כי עמד עם אופנועו ליד הספסלים המצולמים בתמונות שהגיש (נ/4 ו- נ/5). לדבריו, ירד עם אופנועו לכביש (סומן ב-X על ידי הנאשם בתמונה ת/1) ורצה לעבור את מעבר החצייה המצולם בנ/4 כדי לרדת בפינה המחברת את הירידה לחניון של "מכבי". עוד אמר הנאשם כי "אני טוען שלשוטר לא היה שדה ראייה" (מקום עמידת השוטר סומן באות A על ידי הנאשם במוצג נ/1) או כי "הוא ראה אותי עומד במקום, לא ראה שאני נוסע 30 מ'. הוא לא היה יכול לראות אותי מ-30 מ', זה היה בין ז'בוטינסקי לזיסמן 1 במרחק הזה יש 60-70 מ' אולי טיפה יותר" (ע' 4 ש' 28-29).. לדבריו, השוטר הגיע אליו רכוב על אופנוע וכלל לא הבחין ולא היה יכול להבחין מניין הגיע הנאשם. התובעת הטיחה בנאשם בחקירה נגדית כי לא שאל את השוטר בנוגע ליכולתו להבחין



בביצוע העבירה מן המקום בו טען הנאשם כי עמד והנאשם אישר כי לא חקר את השוטר בעניין זה (ע' 5 ש' 4).

דין והכרעה

4. אפתח ואומר כי בהיות הנאשם לא מיוצג בהליך ההוכחות ראיתי חובה לעצמי לציין בפניו ולהבהיר לו כי חובתו לחקור את עדי התביעה בכל נקודה השנויה במחלוקת שאחרת ייחשב הדבר להסכמה לאמור בדוח וכן את משמעות הימנעותו ממסירת עדות. כפי שנראה להלן, הנאשם לא הפנים עד תום את משמעות דברים אלה.

5. המחלוקת העיקרית בעניינינו נוגעת למרחק שגמא הנאשם על אופנועו כשהוא על המדרכה ולקיומו של שדה ראייה לשוטר לעבר מקום ביצוע העבירה. לשיטת השוטר מדובר במרחק של כ-30 מ' בעוד שלשיטת הנאשם מדובר לכל היותר במטר אחד או שניים מחניית האופנועים עד לכביש כאמור בנ/4 ונ/5.

6. בחקירה נגדית שערך הנאשם לשוטר הוא לא שאל כל שאלה לגבי יכולת השוטר להבחין ממקום בו עמד בביצוע העבירה המיוחסת לנאשם כך שגרסת הנאשם בפרשת ההגנה לפיה לשוטר לא היה שדה ראייה מן המקום בו עמד אינה יכולה להתקבל. הנאשם גם לא חקר את השוטר ביחס למרחק שגמא הנאשם רכוב על אופנועו, לשיטת השוטר, וגם הימנעות זו יוצרת הנחה כי הנאשם אינו חולק על גרסת השוטר בנקודה זו.

7. בדיון עלתה מחלוקת, שולית לטעמי, אם השוטר **הגיע אל הנאשם** כשהוא רכוב. השוטר טען כי אינו זוכר אם בעת שעצר את הנאשם היה בנסיעה על קטנוע (ע' 2 ש' 16-17) אולם טען כי "אם אני רושם שעמדתי אז עמדתי, יכול להיות שהגעתי לנאשם באופנוע או ברגל" (ע' 2 ש' 21-22). נוכח תשובה זו נראה כי אין סתירה הכרחית בין גרסת השוטר כי היה סטטי בעת **שהבחין בביצוע העבירה** לבין גרסת הנאשם לפיה הבחין בשוטר קרב אליו כשהוא רכוב על אופנוע. העובדה שהשוטר קרב אל הנאשם רכוב אינה רלוונטית לשאלה אם השוטר היה סטטי אם לאו בעת שהבחין בביצוע העבירה.

8. בסיכומיו טען הנאשם כי לא סביר היה לייחס לו את העבירה נשוא דיון זה שכן "אין חניית אופנועים במרחק 30-40 מ' אלא יש חניות של אופנועים בקצה רחוב זיסמן פינת ז'בוטינסקי מרחק כמה מ' מהמקום בו רציתי לרדת" (ע' 6 ש' 1-2). לטעמי דין טענה זו להידחות. טיעון זה מניח כי על בית המשפט להניח כי הנאשם פעל בגדר האירוע כאדם סביר ברם ניסיון החיים מלמד כי אנשים אינם פועלים תמיד באופן סביר והגיוני כך שהנחה זו אינה יכולה לסתור ראיות ברורות שהוצגו בגדר ההליך. עוד טען הנאשם כי "אין לנו שום אפשרות לעבור, לכל האורך, מהמקום בו נרשם לי הדוח ועד ז'בוטינסקי. אם הייתי חונה ליד ז'בוטינסקי היה לי לאן לרדת. אני חניתי ליד הכיכר" (ע' 4 ש' 6-7). טיעון זה מניח כי הנאשם היה אמור לרכב ממקום רישום הדוח לכיוון רחוב ז'בוטינסקי בעוד שעל פי העובדות בת/1 שאינן שנויות במחלוקת, צוין כי הנאשם נצפה רכב מכיוון ז'בוטינסקי לנקודה בה נעצר על ידי השוטר. זאת ועוד: העובדה - אם אכן עובדה היא - כי לא ניתן לרכב על קטנוע ממקום רישום הדוח ועד רחוב ז'בוטינסקי אין פירושה כי לא ניתן לרכב מכיוון רחוב ז'בוטינסקי למקום רישום הדוח.

9. כללו של דבר: הנאשם נמנע מלחקור בחקירה נגדית בנקודות המהוות לב המחלוקת בהליך זה. הימנעות זו פועלת



לחובת הנאשם ומובילה למסקנה כי הוא אינו חולק על קיומו של שדה ראייה לשוטר מן המקום בו היה לכיוון הנאשם בעת שרכב על אופנועו ואינו חולק על המרחק שגמא הנאשם עם אופנועו בעת שנצפה על ידי השוטר. טענות הנאשם בדבר היעדר סבירות לייחס לו את ביצוע העבירה בנסיבות ובדבר היעדר יכולת לרכב מרחוב ממקום רישום הדוח לכיוון רחוב ז'בוטינסקי דינן להידחות כמפורט לעיל.

10. על יסוד כל האמור מצאתי להרשיע את הנאשם במיוחס לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ח' תמוז תשע"ו, 14 יולי 2016, במעמד הצדדים